

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Jozua brengt het volk in het beloofde land

Jozua schrok toen hij hoorde dat ze bedrogen waren. Wat nu? Hij had in de Naam van God met hen een verbond gemaakt en vrede gesloten. Daardoor waren ze nu vrienden en geen vijanden meer. Het volk was heel boos op Jozua en de oversten, maar ze begrepen wel dat ze nu de stad niet in mochten nemen. Toen zei Jozua tegen de Gibeonieten: "Omdat jullie ons bedrogen hebben, verdienen jullie het om gestraft te worden. Voortaan moeten jullie onze knechten zijn, en voor ons hout hakken en water putten". De Gibeonieten waren blij dat ze mochten blijven leven en wilden daarom graag hun knechten zijn. Ze zeiden ook eerlijk: 'We wisten dat God jullie dit land zou geven en we waren bang, daarom hadden we deze list bedacht'.

De koningen van vijf andere plaatsen waren heel boos op deze verraders. Ze trokken met hun legers naar Gibeon om de stad in te nemen. Maar Jozua had niet alleen vrede met Gibeon gesloten, hij had zelfs beloofd dat ze elkaar altijd zouden helpen. Toen er een bode uit Gibeon kwam en om hulp vroeg, moest hij er wel met zijn leger naar toe. Vol goede moed ging hij op weg, want God had tegen hem gezegd dat hij niet bang hoefde te zijn. Toen de soldaten van de vijf koningen probeerden te vluchten, liet God het heel hard hagelen. Zo hielp God Jozua. De dag ging snel voorbij; te snel vond Jozua, want hij was nog lang niet klaar. Toen vroeg hij iets heel bijzonders aan God en wist zeker dat God het ook zou doen: "Zon, sta stil boven Gibeon, maan, blijf staan boven de vlakte van Ajjalon". Op die plek waren ze aan het vechten. De zon bleef opeens stilstaan. Dat was een groot wonder. De dag duurde zomaar langer! Jozua had toen tijd genoeg om alle vijanden te verslaan.

Jozua mocht het hele land veroveren en onder de twaalf stammen verdelen. Hij moest het volk nog eens goed vertellen dat ze nooit mochten vergeten wat God voor hen had gedaan. Als ze altijd gehoorzaam zouden zijn, zou God hen zegenen. Zodra ze God niet meer zouden dienen, moesten ze weer weg uit het beloofde land. Maar hij zelf en zijn gezin zouden altijd God blijven dienen. Het volk beloofde plechtig: "Wij zullen altijd de Heer onze God dienen". Zolang Jozua leefde deden ze dat ook. Blevেন ze God ook trouw nadat Jozua was gestorven? Dat lees je de volgende keer.

N.D.

Het is sportdag op school. Sam doet eerst mee aan de 50 meter sprint en Anne aan de 100 meter hardlopen. Ze wachten met spanning op hun beurt. Omdat het 2012 is, het jaar van de Olympische Spelen, heeft Sam de afgelopen weken extra geoefend. Hij heeft niet alleen veel hardgelopen, maar ook elke dag gefietst om zijn spieren sterker te maken. Anne kan goed hardlopen en houdt het ook zonder al die training lang vol.

Papa en mama zijn onder de toeschouwers op het sportveld. "Doe je best, jongens!" moedigen zij hen aan. De meester van Sams klas is starter. "Op jullie plaatsen! Klaar? Af!" Sam rent voor zijn leven, maar moet met een derde plaats genoegen nemen. Zijn hart bonst en hij snakt naar adem. Toch heeft hij zijn best gedaan. Later op de middag bij het balgooien haalt hij de eerste plaats en dat maakt alles goed.

Anne komt als tweede over de eindstreep in haar hardloopwedstrijd, op het laatste nippertje door haar vriendin Marie ingehaald. Toch is zij er tevreden mee. Later gaat het anders op de hindernisbaan. Ze moet een zak dragen, over een hek klimmen, en door een tunnel kruipen. Maar het gaat gewoon niet! Ze valt een paar keer om en in de tunnel komt ze vast te zitten! Ze schaamt zich zo en barst in tranen uit. Mama probeert haar te troosten: "Maak je niet zo druk, meid. Je hebt goed je best gedaan. Kom, we gaan een ijsje halen."

Later vraagt papa of zij weten wat de Bijbel over atletiek zegt. Hij leest voor: "Weet u niet dat van de atleten die in het stadion een wedloop houden er maar één de prijs kan winnen? Ren als de atleet die wint. Iedereen die aan een wedstrijd deelneemt beheerst zich in alles; atleten doen het voor een vergankelijke erekrans, wij echter voor een onvergankelijke." (1 Korintiërs 9:24-25). "Wat is een erekrans?" vraagt Anne. "Dat was een krans van laurierbladeren die in de Romeinse tijd aan de winnaar werd gegeven. Maar jullie hebben een medaille gekregen." "Is die ook vergankelijk?" "Ja, maar als je wilt weten wat het onvergankelijke is, dan moet je 2 Timoteus 4:7-8 maar eens lezen."

C.T.

Wist je dat?

Voedsel in Israël

4. zaaien en oogsten

Zaaien werd op twee manieren gedaan. Sommige boeren liepen met een zaadbuidel over het land en strooiden het zaad overal gelijkmatig uit. Zo had je de meeste kans dat het goed werd verdeeld. Maar de meesten deden het wat makkelijker: zij zaaiden terwijl ze ploegden. Ze hingen dan een buidel met gaatjes aan de ploeg. De zaadjes die eruit vielen werden er dan gelijk ondergeploegd. Er waren ook boeren die een zak met gaatjes vol met zaad op de rug van de os legden. Door het schommelen van de os viel er zaad op de grond en werd de akker bezaaid. Op sommige plekken veel op andere helemaal niets.

Als het koren rijp was begon de oogst. Het maaien gebeurde met de zeis of met de sikkel. Als er veel stenen in de grond lagen was de sikkel beter. Bij maaien met de sikkel moest de boer diep bukken of knielen. Bij de zeis kon hij rechtop blijven staan. Een zeis is een soort sikkel aan een lange steel. Werken met de sikkel ging langzamer dan met de zeis, maar er vielen minder korrels uit de aren. De oogst was dus veel groter. De oogst moest snel gaan, anders vielen er teveel de korrels uit de aren. Het hele gezin, ook kinderen moesten dan meehelpen om de oogst binnen te halen. Tijd om dan thuis te eten of te slapen was er niet. Er werd een hut of tent gebouwd op het veld en het hele gezin woonde, samen met knechten, in de oogsttijd op het veld.

De hoeken van het land werden niet gemaaid en de gevallen aren liet men liggen. Dat was voor wie niets hadden. In de Bijbel lezen we: "Wanneer je de graanoogst binnenhaalt, oogst dan niet tot aan de rand van de akker en raap wat blijft liggen niet bijeen, maar laat het liggen voor de armen en de vreemdelingen". Ook tegenwoordig wordt dat in Israël nog gedaan.

Na het maaien werd het koren in bossen gebonden en op de rug van een ezel geladen. Omdat de bossen niet zo zwaar waren, werd de ezel zo volgeladen dat je hem bijna niet meer zag. Het was net of er een grote berg koren aan kwam lopen. De ezels werden met muziek en zang naar de dorsvloer gebracht. Elke plaats had zijn eigen grote dorsvloer. Iedereen had daar een eigen plekje waar hij zijn ge oogste koren op kon slaan. Knechten hielden daar dan dag en nacht de wacht, want er lagen heel wat rovers op de loer.

Na het oogsten begon het dorsen. Maar dat komt de volgende keer.

N.D.

Internet

Houd je van spelletjes en sport? Doe dan maar eens een spelletje hordenlopen op

www.kinderspelletjes.nl/sport/hordelopen.html

Een uitleg over de sikkel en de zeis vind je op

[www.bakkerijmuseum.nl/kalwiblo/index.php?](http://www.bakkerijmuseum.nl/kalwiblo/index.php?t=2&h=11&s=20)

[t=2&h=11&s=20](http://www.bakkerijmuseum.nl/kalwiblo/index.php?t=2&h=11&s=20)

Op www.youtube.com/watch?v=T6em_dUC6PE kun je een filmpje bekijken over maaien met de zeis.

Woordzoeker Bijbelverhaal

V E R S P I E D E R
E E A L T A A R O H
R G R O N G D H A R
B I E T I G C U B A
O B R D R I Z E D C
N E E E R O L E A H
D O B E J A U I I A
M N J N K T I W S B
E V E C H T E N E T
V I J A N D E N N N

Zoek onderstaande woorden in de woordzoeker op en streep ze door. De overblijvende letters vertellen hoe oud Jozua geworden is. Succes!

Ai

Altaar

Berg

Gibeon

Jericho

Jozua

Kaleb

List

Moedig

Rachab

Vechten

Verbond

Verspieder

Vertrouwen

Vijanden